

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 15703 van 9 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BIKKEMBERGS en van attaché B. BEERENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

"U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Panchang, Upper Saloum district, Central River Division. U bent een etnische Mandingo van vaderszijde en Wolof van moederskant. Vanaf 1993 woonde u permanent in het huis van uw vader in Serekunda, nabij Banjul. Uw vader was een parlamentslid voor de partij PPP tijdens het regime van President Dawda Jawara, totdat dit regime op 22 juli 1994 werd omvergeworpen via een staatsgreep en huidige president Yahya Jammeh aan de macht kwam. Via uw jeugdvriend Dembo (M.), begon u vanaf 1994 te werken als agent van de inlichtingendienst "Nationale Intelligence Agency (NIA)" onder leiding van diens broer, NIA-directeur Daba (M.). U volgde een korte vooral fysische paramilitaire opleiding in drill, gewerschieten en zelfverdediging. U werkte gedurende meer dan tien jaar voor de bewaking en bescherming van NIA-directeur Daba (M.), diens gezin en hun residentie in Kanifing Housing Estate te Serekunda. Tegelijkertijd werkte u ook als agent van de inlichtingendienst op diverse plaatsen in het binnenland. U werkte in burgerkledij en ongewapend. U informeerde zich, schaduwde en interpelleerde politieke opposanten en andere burgers die actief waren in allerlei basisorganisaties zoals vrouwenbewegingen. U deed onderzoek en rapporteerde aan uw oversten. In september

2006 vonden presidentiële verkiezingen plaats, waarbij president Jammeh won met 68% van de stemmen. Hierna werd een staatsgreep gepland door NIA-directeur Daba (M.), legeroverste kolonel Ndure (C.) en andere legerofficiëren. U was nauw betrokken bij de voorbereiding van de coup poging in oktober 2006. Uw vader had eerder erg geleden onder de dictatuur van het huidige regime. Uzelf was sterk gekant tegen de dictatuur van president Yahya Jammeh. U veroordeelde het feit dat president Jammeh de belangrijkste posten in de regering, het leger, de veiligheidsdiensten en de economie toevertrouwde aan personen van zijn (minderheids)etnie Jola en dat hij jonge mensen uit zijn geboortedorp Kanilai recruteerde, bewapende en trainde. U had tevergeefs gehoopt op bijkomende vorming en kansen op promotie. U en uw collega luitenant Birane (S.), speelden bode en brachten geheime boodschappen over tussen belangrijke leden van de coup poging. In oktober 2006 werden jullie vervolgd wegens deelname aan een poging tot staatsgreep. Daba (M.) en vele anderen werden gearresteerd. Uw collega Birane (S.) werd omgebracht. U werd ook gezocht, maar kon ontkomen en vluchtte naar Ziguinchor in Casamance (Senegal). In januari 2007 keerde u terug naar Serekunda, nadat de echtgenote van Daba (M.) u telefonisch verzekerde dat de kust veilig was. In januari 2007 vonden parlementsverkiezingen plaats. Hierna raakte u opnieuw betrokken in een poging tot staatsgreep, ditmaal op 21 maart 2007. Opnieuw was u bode van geheime boodschappen tussen de belangrijkste deelnemers van de coup poging, ditmaal samen met Ablie (B.). President Jammeh was op missie in Mauretanië, samen met ondermeer Daba (M.). Deze laatste was in een strijd voor de macht gewikkeld (voor het geval de staatsgreep zou lukken) met twee rivalen, kolonel Ndure (C.) (hoofd van het leger) en Lang (T. T.) (commandant van de presidentiële wacht). Deze laatste verraadde de coup poging aan president Jammeh, waarop Daba (M.) samen met andere legerofficiëren werd aangehouden en vervolgd. Kolonel Ndure (C.) vluchtte naar Senegal. Uzelf kon ook ontkomen door op 22 maart 2007 uit Gambia naar Ziguinchor in Cassamance (Senegal) te vluchten. U bleef er 6 à 7 maanden. Uw zuster Sally woont in New York (VS) en organiseerde van daaruit uw vluchtreis met een Senegalese handelaar en smokkelaar, Tonton (D.). Zij zorgden voor een vervalst Senegalees paspoort. De smokkelaar kwam u ophalen in Ziguinchor in september 2007. U verbleef 12 dagen in de Senegalese hoofdstad Dakar in het huis van de smokkelaar. Op 17 september 2007 reisde u per vliegtuig vanuit Dakar (Senegal) naar België, waar u op 21 september 2007 asiel aanvraagde. Via uw zuster Sally vernam u dat uw vader na uw vlucht werd aangehouden omwille van u. Hij werd ziek, gehospitaliseerd en vrijgelaten."

1.2. Verzoeker vermeldt in het verzoekschrift van het feitenrelaas verschillende jaartallen. Hij verklaart dat hij in oktober 2005 een eerste maal werd vervolgd wegens deelname aan een poging tot staatsgreep, waarna hij naar Senegal vluchtte. In januari 2006 zou hij teruggekeerd zijn naar Serekunda en opnieuw betrokken geraakt zijn bij een poging tot staatsgreep op 21 maart 2006. Op 22 maart 2006 zou hij opnieuw naar Cassamance, Senegal gevlucht zijn, waar hij zeven à acht maanden verbleef. In september 2007 zou de smokkelaar hem opgehaald hebben in de Cassamance en na een verblijf van twaalf dagen in Dakar zou hij naar België gereisd zijn op 17 september 2007.

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid

van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde uw land ontvlucht te zijn omwille van uw betrokkenheid in een poging tot staatsgreep, maar legde in dit verband ongeloofwaardige verklaringen af.

U sprak van uw betrokkenheid in twee verschillende pogingen tot staatsgreep, met name een eerste in oktober 2006 en een tweede op 21 maart 2007 (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, 7 en 21). U vluchtte een eerste maal naar Casamance (Senegal) in oktober 2006, keerde terug naar Banjul in januari 2007 en vluchtte een tweede maal naar Senegal op 22 maart 2007 (p. 4, 5 en 7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier), is echter uitdrukkelijk sprake van één enkele poging tot staatsgreep in voornoemde periode, met name op 21 maart 2006. Voornoemde informatie vermeldt voor wat betreft 2007 geen nieuwe coup poging maar wel de gerechtelijke uitspraken (in april 2007) betreffende 10 voormalige legerofficieren omwille van hun betrokkenheid in voornoemde coup van 21 maart 2006 (zie administratief dossier). Overigens blijkt uit de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 september 2007, dat u enkel sprak van één enkele staatsgreep poging, met name “in september à oktober 2006” (zie vragenlijst CGVS, p. 3). Dit komt bovendien overeen met uw verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken als zou u bijna één jaar in Senegal hebben verbleven (ongeveer 11 maanden), voordat u in september 2007 naar België reisde (zie gehoor DVZ dd. 21.09.2007, vraag 34 betreffende reisroute). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u in maart 2007 een tweede maal te zijn gevlucht van Banjul naar Senegal en 6 à 7 maanden later naar België te zijn gereisd (CGVS, p. 20). Voorgaande vaststellingen ondermijnen totaal de geloofwaardigheid van uw relaas en vermeende vrees voor vervolging.

Daarenboven kan het volgende worden opgemerkt over uw verklaringen met betrekking tot de staatsgreep van 21 maart 2007.

*Hoewel u in uw asielrelaas de meest recente staatsgreep situeerde op **21 maart 2007** (“vorig jaar”) (CGVS, p. 21) blijkt uit de informatie die u met betrekking tot de deelnemers aan deze staatsgreep gaf, dat u in werkelijkheid doelt op de staatsgreep van **21 maart 2006**. Immers, de namen van de betrokken personen bij wat u de staatsgreep van 21 maart 2007 noemt, komen in grote mate overeen met deze die in werkelijkheid hebben deelgenomen aan de staatsgreep van 21 maart 2006. De vaststelling dat er geen informatie voorhanden is over een eventuele staatsgreep (uitgaande van de door de u genoemde personen) op 21 maart 2007 in Gambia, is een bijkomende reden om aan te nemen dat u de staatsgreep van 21 maart 2006 bedoelt. U gaf een lijst van 22 personen die volgens u bij de coup (van 21 maart 2007) betrokken waren (CGVS, p. 22 en 23). U vernoemde als belangrijke leiders van de coup poging Ndure (C.) en Tadaba (M.) (CGVS, p. 22). U preciseerde dat legeroverste kolonel Ndure (C.) kon ontkomen en naar Senegal vluchtte (CGVS, p. 22) en dat NIA-directeur Tadaba (M.) (gekend als Daba (M.)) vermist wordt, sinds hij volgens de Gambiaanse overheid uit detentie ontsnapte, maar volgens uw overtuiging geëxecuteerd werd (p. 4, 12). U noemde verder 6 andere betrokkenen die eveneens uitdrukkelijk en herhaaldelijk vermeld werden in de lokale en internationale pers en in verslagen van mensenrechtenorganisaties in verband met de coup poging van maart 2006, met name Tamsir (J.), Captain Wassa (C.), Demba (D.), Alieu (J.) (p. 22) en Abdoulie (K.) (p. 23) (zie informatie in het administratief dossier). Voornoemde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, bevat daarentegen vele andere betrokken en vervolgte personen in verband met de coup poging van 21 maart 2006 die u niet vernoemde (zie administratief dossier). Gevraagd naar een deel hiervan, met name Majoor Alpha (B.) (die volgens voornoemde informatie samen met Daba (M.) uit detentie*

zou ontsnapt zijn), Alieu (B.), Pharing (S.) (veroordeeld tot levenslang), Omar (F. K.) (veroordeelt tot 40 jaar gevangenisstraf) en (F.) Barry (vrijgelaten na maandenlange hechtenis), bleek u deze personen niet te kennen en ook niet in verband te brengen met een coup poging (CGVS, p. 21). U kon geen toelichtingen verschaffen bij de gerechtelijke vervolging en uitspraken betreffende personen die worden geacht betrokken te zijn bij de coup poging (CGVS, p. 21). Uw gebrekkige kennis valt niet te verzoenen met uw verklaringen als zou u nauw betrokken zijn geweest bij de voorbereiding van de coup poging en tussenpersoon hebben gespeeld voor de belangrijke deelnemers aan de coup poging (CGVS, p. 5 en 8).

Verder bleef u tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal aanvankelijk vaag betreffende uw concrete rol bij de coup poging(en) en bleken uw concrete activiteiten uiteindelijk beperkt te zijn (CGVS, p. 5 en 8). Als voorbeeld van uw betrokkenheid in de staatsgreep poging(en), stelde u geheime boodschappen over te brengen tussen de belangrijkste coup plegers en bleek u zelfs de concrete inhoud van deze boodschappen niet te kennen.

Uit het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk betrokken zou zijn geweest bij enige coup poging.

Opmerkelijk is ook dat u in voornoemde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ingevuld door DVZ op 21 september 2007) verklaarde niet naar uw geboortedorp terug te kunnen uit vrees er niet meer welkom te zijn, omdat u nagelaten heeft uw dochter –volgens de traditie van de dorpsouderen– te laten besnijden (zie vragenlijst pt. 8). Uit het gehoor van de Dienst Vreemdelingen zaken blijkt echter dat de moeder van uw kinderen, die volgens u de Giuneebissause nationaliteit heeft, uw dochter en zoon naar Guine-Bissau heeft meegenomen (pt. 16) en dat u geen contact meer met hen heeft (pt. 15). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de dorpsoudsten u nog iets in de weg zouden leggen, vermits uw dochter niet meer in het dorp verblijft. Van dit element was overigens geheel geen sprake op het gehoor door het Commissariaat-generaal, waar u nochtans uitdrukkelijk werd bevraagd betreffende uw kinderen (CGVS, p. 1) en u ontkennend antwoordde op de slotvraag of u nog iets toe te voegen hebt (CGVS, p. 24).

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Gambia waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Gambia waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

Het document dat u voorlegde, met name uw geboortecertificaat (met nummer 395698 en afgeleverd te Banjul op 11 oktober 2007), doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen. Zij verwijst naar uw identiteit en herkomst, die hier niet meteen betwist worden. Bedenklijk is wel dat de administratieve overheid in Banjul op uw naam een dergelijk certificaat afleverde in oktober 2007, terwijl u beweert gezocht te worden omwille van uw betrokkenheid in een poging tot staatsgreep sedert maart 2007. U legde verder geen documenten voor die een controle van uw reisweg zouden kunnen mogelijk maken.”

3.2. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Hij betoogt dat er zowel bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingen zaken (verder: DVZ) als tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) een vergissing is gebeurd met betrekking tot de data. Waar verzoeker sprak over een eerste coup poging in oktober 2006, bedoelde hij oktober 2005, na de parlementsverkiezingen. Na het falen van deze staatsgreep zou hij naar de Cassamance in Senegal gevlucht zijn en in januari 2006 zou hij teruggekeerd zijn naar Banjul. Verzoeker betoogt dat er wel degelijk twee coup pogingen geweest zijn, namelijk in oktober 2005 en op

21 maart 2006. Bij zijn verklaringen over de staatsgreep van 21 maart 2007 doelde hij aldus op deze van 21 maart 2006, zoals terecht door de bestreden beslissing wordt opgemerkt.

Verzoeker voert aan dat hij bij DVZ deze twee staatsgrepen heeft willen vermelden, maar hem na het bespreken van de eerste in 2005 zou gezegd zijn dat hij tijdens dit eerste interview niet alles diende te verklaren en hem dus niet de kans gegeven werd zijn verhaal in detail te vertellen, hetgeen hij wel kon doen bij het CGVS.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat hij zich enkel vergist heeft omtrent het jaartal, doch voor het overige juiste en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd. Tevens wenst hij te benadrukken dat hij tijdens het gehoor bij het CGVS de data enkel met dag en maand vermeldde, hetgeen zou blijken uit de notities van zijn raadsman, welke bijgevoegd worden aan het verzoekschrift.

Verzoeker stelt dat hij bij het CGVS vermeldde dat hij naast de door hem opgestelde lijst van namen van betrokkenen nog meer namen kende, waarna men hem zou gezegd hebben dat hij de lijst niet verder diende aan te vullen. Er kan hem dus niet verweten worden dat hij maar een deel van de namen gaf. Hij betoogt dat inderdaad naar enkele namen werd gevraagd, waarna hij wel degelijk kon zeggen wie deze personen waren. De namen die in de bestreden beslissing vermeld worden, zijn dan ook door verzoeker gekend en de stelling dat hij deze namen niet kende en niet in verband kon brengen met de coup poging zou manifest verkeerd zijn.

Met betrekking tot de gerechtelijke vervolgingen en uitspraken betreffende personen die in verband konden worden gebracht met de coup poging, stelt verzoeker inderdaad niet veel te weten, gezien hij reeds op 22 maart 2006 naar Senegal is gevlucht en hiervan dus niet op de hoogte kon zijn.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk een belangrijke rol vervulde door het overbrengen van geheime boodschappen op uitwissbare borden tussen de verschillende pionnen. Het was volgens verzoeker van geen belang dat hij de inhoud van deze berichten kende, doch wel dikwijls kon vermoeden.

Indien hij verplicht wordt terug te keren naar zijn thuisland, vreest verzoeker onmiddellijk te worden gearresteerd.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van het CGVS, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker verklaarde voor het CGVS zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van zijn betrokkenheid bij twee verschillende pogingen tot staatsgreep, in oktober 2006 en maart 2007, waarna hij telkens zou zijn gevlucht naar Senegal, doch de bestreden beslissing oordeelt op goede grond dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, gezien verzoekers verklaringen niet in overeenstemming te brengen zijn met informatie die zich in het administratief dossier bevindt en waarin slechts sprake is van één poging tot staatsgreep, op 21 maart 2006 (stuk 15: "landeninformatie"). Bovendien vermeldde hij in de vragenlijst slechts één poging, die zou hebben plaatsgevonden in de periode september - oktober 2006 (administratief dossier, stuk 9, vraag 5). Verzoekers *post factum* verklaring dat hij zich vergist had omtrent de data en de eerste poging in werkelijkheid in oktober 2005, na de parlementsverkiezingen, plaatsvond en de tweede poging op 21 maart 2006, overtuigt derhalve niet. Dit klemmt des te meer daar verzoeker geen begin van bewijs aanbrengt inzake een coup poging in oktober 2005.

Van verzoeker kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij van bij de aanvang van zijn asielprocedure de gebeurtenissen die de rechtstreekse oorzaak vormen van zijn vermeende vrees voor vervolging op een correcte wijze kan situeren naar plaats en tijd, te meer gelet op het belang dat hij zelf hecht aan zijn rol als boodschapper tussen de verschillende pionnen binnen de aangehaalde staatsgrepen.

Verzoekers argumentatie dat hij het tijdens het gehoor voor het CGVS enkel over de dag en de maand van de feiten had, vindt geen steun in het administratief dossier, waaruit blijkt dat hij bij zijn verschillende verklaringen telkens expliciet de jaartallen vermeldde (stuk 9, vraag 5;

stuk 3, p. 4, 7). Daargelaten het feit dat aan de nota's van verzoekers raadsman geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend, gezien het diens taak is de persoonlijke belangen van zijn cliënt te verdedigen, kan ten overvloede worden opgemerkt dat ook uit dit document blijkt dat verzoeker het telkens uitdrukkelijk had over oktober 2006 en maart 2007 (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 2, p. 3).

Met betrekking tot zijn verklaringen omtrent de staatsgreep van maart 2007, waarmee hij maart 2006 zou bedoeld hebben, merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker bepaalde namen van personen die hierbij betrokken waren volgens de informatie in het administratief dossier, niet kon plaatsen binnen de context van deze gebeurtenis. Verzoekers bewering dat hij wel degelijk alle namen kent die vermeld staan in de bestreden beslissing en hij tijdens het gehoor de namenlijst niet diende aan te vullen vindt evenmin steun in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag van het CGVS blijkt dat hij over verscheidene personen geen informatie kon verstrekken (administratief dossier, stuk 3, p. 21).

Dat hij reeds op 22 maart 2006 naar Senegal zou gevlucht zijn, vormt geen afdoende verklaring voor zijn onwetendheid met betrekking tot de arrestaties en gerechtelijke vervolgingen die na de mislukte coup hebben plaatsgevonden. Verweerder merkt terecht op dat van verzoeker redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij zich tracht te informeren over de evolutie van de situatie in zijn land van herkomst.

Bovendien blijft verzoeker zeer vaag over de concrete inhoud van de berichten die hij diende over te brengen. Hij beperkt zich ertoe te stellen dat het voor hem van geen belang was deze inhoud te kennen, hetgeen geenszins afdoende is gelet op de belangrijke functie als boodschapper die hij zou hebben vervuld.

Gelet op zijn foutieve, incoherente en vage verklaringen acht de bestreden beslissing verzoekers verklaringen omtrent zijn vermeende betrokkenheid bij de pogingen tot staatsgreep en de daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging op goede grond ongeloofwaardig.

Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker de bestreden motivering niet weerlegt aangaande (i) het feit dat hij in de vragenlijst aangaf niet te kunnen terugkeren naar zijn geboortedorp zijn gezien zijn dochter niet besneden is, terwijl hij hierover tijdens het gehoor voor het CGVS met geen woord repte en tevens verklaarde dat hij geen contact meer heeft met zijn kinderen, nu zij bij hun moeder in Guinee-Bissau verblijven (ii) de vaststelling dat het door verzoeker neergelegde geboortecertificaat door de autoriteiten werd afgeleverd in oktober 2007, hetgeen niet in overeenstemming te brengen is met zijn beweerde vrees voor vervolging omwille van betrokkenheid bij pogingen tot staatsgrepen die voor deze datum plaatsvonden.

De Raad acht de motivering van de bestreden beslissing, welke zijn grondslag vindt in het administratief dossier, pertinent en terecht. Het middel is ongegrond.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt ter staving van zijn verzoek om subsidiaire bescherming. In het administratief dossier kunnen evenmin elementen worden ontwaard die wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan aan verzoeker, zijn ongeloofwaardige verklaringen mede in acht genomen (zie sub 3.3), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 september 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.